

Nr.1-1990

Röster i TV

Löparklubben TV88's medlemstidning med allt från skosnören till 100km löpning

Redaktör: Lars Hasselqvist Ansvarig utgivare: Per Wångdahl

K-G NYSTRÖM TALAR UT

EXKLUSIV INTERVJU - sid. 3-5

K-G "Tjocken" Nyström före Vansbrosimningen 1986

Rune Larsson skriver om KÄTTARN - sid. 6-9

KÖPTIPS

Den nya tävlingsdräkten är klar för försäljning vecka 15.

Pris: 275:-

Linne, byxor och T-shirt Dammodell finns för de som så önskar.

Dräkten, som för övrigt är av märket Ron Hill, kommer att säljas vid klubbens träningar:

tisdagar på Slätthult och söndagar vid Skidstugan. Den kan också köpas direkt av dräktens designer, Pelle Wångdahl (tel: 373 54, vardagar kl 15-02).

RESULTAT

Tjörnbrölloppet 25 mars

M35 5. Kauko Kähkönen
63.43

Motion 25. Tore Reinholdsson
79.59

RUNES VÄRSTA

Det var två bögar som satt i en bubbelpool. Plötsligt flöt det upp en sats till ytan.

- Va fan... har du runkat?
- Nä... jag har sketet.

TRÄNING

Glöm inte att delta vid TV88:s gemensamma träningspass.

Tisdagar kl 18 på Slätthult, Thn

Söndagar kl 11 vid Skidstugan, Thn

Ju fler vi blir, desto roligare.

Vi kommer också att ha intervallträning en gång i veckan. För mer information: läs klubbnotiserna i TT-LEP eller ring Pelle.

TJEJTRÄNING

Torsdagar kl 17.30 på Slätthult, Thn

På med BH:n och guppa iväg under ledning av Christina Björnberg (tel: 0520-295 09)

ALLT DU INTE BEHÖVER VETA OM K-G NYSTRÖM

Namn: K-G Nyström

Ålder: 51

Yrke: Civilingenjör (kemi)

Bostad: Allskönsro, Trollhättan och
Rougemont, Schweiz

Röker: Nej

Dricker: Ja

Bil: SAAB Turbo

Favoritmat: Coeur de filét provençale
(blodig, pepprad, mycket
vitlök)

Senast sedda film: Kurtan

Senast lästa bok: Don Martin (MAD-bok)

Favoritskiva: Lee Clayton: Another night

Antal maror + personbästa: 131 (3.07.43)

Antal 100km + personbästa: 7 (9.39.49)

Favoritlöparsko: Saucony Courageous och
New Balance 1300

Favoritlopp: Swiss Alpine Marathon

IQ: ca 135

Utan skägg

Med skägg och
vita handskar

K-G:s maror hittills i år

1. Marrakech, Marocko	14 jan	3.54.15
2. Berlin, DDR	21. jan	4.30.20
3. Rognonas, Frankrike	28 jan	4.09.02
4. Apeldoorn, Holland	3 feb	4.07.02
5. Malta	18. feb	3.51.59
6. Bramsche, V-tyskland	10 mar	3.49.05
7. Steinfurt, V-tyskland	17 mar	3.54.11
8. Kandel, V-tyskland	25. mar	3.47.59

Jag träffade K-G i sin sons skivaffär där K-G sysselsätts på dagtid med att plocka lite bland skivor och kassetter. Följande dialog utspänn sig:

Lars H: Du var aktiv som friidrottare i din ungdom.
Vilken var din bästa gren?

K-G: 400m och 400m häck. Mina bästa tider var 49.0 respektive 53.2

LH: Och sedan blev det maraton. Varför?

K-G: För att slippa hämna i rullstol.

LH: ???

K-G: En läkare gav mig domen för 18 år sedan: "inom 10 år kommer du att sitta i rullstol med utslitna knän".

LH: Och nu har du sprungit 131 maror på 9 år. Hur har dina knän och framförallt din hjärna klarat det?

K-G: Jag känner mig bara bättre och bättre.

LH: Du blev känd i Trollhättan som "Ensamvargen" i början av 80-talet. Berätta!

K-G: Jo, det var så att jag ensam genomförde 24-timmars på skidor och cykel, men byråkraterna ansåg att jag var en trafikfara och stoppade mig 1986.

LH: Du sa i en intervju för TT-LEP förra året att du skulle springa 32 maror 1989. Hur många blev det?

K-G: Bara 27 stycken, men i år skall jag springa 42. Jag gör min nionde mara för året på lördag.

LH: Har du brutit något lopp under din karriär?

K-G: Ja, ett 100km-lopp i Biel. Jag fick akut hälseneinflammation.

LH: Jag minns att du svimmade under New York Marathon 1984. Funderade du inte på att bryta loppet då?

K-G: Nej. Arrangörerna ville ta mig av banan, men jag sa att jag brukar svimma efter 4-5km och jag kunde sen ta mig i mål på 4.15. Hade inte du 4.30?

LH: Kanske det, men nu är det jag som ska ställa frågorna. Du tävlar ofta utomlands; hur mycket pengar lägger du varje år på löpningen?

K-G: I fjol gick det på ca 80 000kr.

LH: Oj! Ja just det, du bor delvis i Schweiz. Har du planer på att bosätta dig där för gott?

K-G: Nej.

LH: Vilket råd vill du ge de löpare som tänker springa Stora Vänerloppet (100km) för första gången i år?

K-G: Ta det lugnt. Träna upp psyket att tänka positivt och envist. Spring långsamt och avslappnat.

LH: Har du något motto som du lever efter?

K-G: Ja det mesta med en kläckspark.

LH: Vad gör du när du är 75 år?

K-G: Motionerar (förmodligen maraton), äter gott, dricker gott och lever levande.

K-G TYCKER TILL OM...

TV88: För mycket inbördes beundran och för lite hänsyn till de sämre, annars ett toppeninitiativ för långlöpare i Trollhättan

Kvinnor: Mums

Bilister som håller

hastighetsbegränsningarna: Vissa människor går på vad som helst

Trollhättan: Längs älv och kanal och utanför stadskärnan en vacker stad

Byråkrater: Maktgalna sadister utan hjärna och hjärta

Poliser: Tyvärr nödvändiga

Göteborgsvarvet: För snabbt för en gammal kropp

Stockholm Marathon: Världens sämsta startprocedur (byråkratstyrt) i övrigt kalas

Stora Vänerloppet: Ett sunt lopp för en människa som vill leva levande

Sveriges regering: Se byråkrater - borde avskaffas oavsett färg

Lösa hundar: Härligt. Djur (således även människor) skall ej hållas bundna

Vitlök: Mums

Vasaloppet: Smaskens. Nästan bara nedför. Kan jämföras med ett 30km:s lopp till fots

Tidningen Springtime: Som facktidning alldeles utmärkt

Vattenlöpning: Säkert bra för feta löpare som jag själv och Pelle Wängdahl

KÄTTARN

Han hette Kurt Johansson, men eftersom han var uppvuxen på gården Kätten en mil söder om Trollhättan kom han att kallas för Kättarn. För de flesta som hade förmånen att känna honom stod "Kättarn" för mer än bara hans smeknamn - det blev till ett helt begrepp som omfattade allt från livsstil till äventyr.

Jag kom redan i början av mitt idrottsliv att fascineras av Kättarn, och hans attityder till livet i allmänhet och idrotten i synnerhet smittade av sig till mig. Han var "bara" en träningskompis, men ändå hade han en mycket större betydelse än om han vore min tränare. Därför skall detta bli en personlig betraktelse av en man vars like jag tyvärr aldrig mer torde få skåda.

När konditionsidrottare från Trollhättatrakten kommer ihop av någon anledning, för ett träningspass eller resa till en tävling, händer det att det berättas "kättarnhistorier". När Kättarn var med och om man lyckades få honom att berätta själv var succén given. Genom att på sitt speciella sätt, utan skryt och överdrifter, återge verkliga händelser kunde han underhålla sina åhörare som om han vore en stor komiker utan att han visste om det själv. En gång berättade han om en dikeskörning med bil så jag skrattade i flera timmar. Ingen skribent i världen kan göra hans historier rättvisa, men jag återberättar dem ändå efter bästa förmåga, så som jag minns att Kurt "Kättarn" Johansson själv framförde dem. Som t.ex. den om när han fick fel på bilen.

"Det måste ha varit 1962. Jag hade lovat att skjutsa ett fruntimmer som hette Margit till Jonsered utanför Göteborg. Hon arbetade på ett Ålderdomshem där och skulle till jobbet på söndag kväll. Vi åkte iväg i min PV-Duett. Den lät så illa att jag sa att jag kommer nog inte hem med den här bilen.

När jag hade lämnat av henne och hade kommit några hundra meter på väg hemåt blev det tvärstopp. Jag skjöv in bilen på en bensinmack och gick tillbaka till Ålderdomshemmet där hon hade ett övernattningsrum. När jag hade uppe näven för att knacka kom jag att tänka på att jag måste ju ändå hem för jag skall till jobbet i morron bitti, så jag tog ner näven och började gå hemåt samtidigt som jag försökte få lift. Men klockan var nästan 12 på natten och ingen ville ta upp mig. Det var sju mil hem till Kätten så jag tänkte att skall jag komma till jobbet i tid hinner jag aldrig om jag skall gå hela vägen. Då tog jag av mig slipsen och stoppade den i kavajfickan och började springa - med vanliga lågskor på fötterna.

Det gick rätt bra, faktiskt. Det enda jag tyckte var jobbigt var när jag sprang på Riksväg 45 i Göta Älvdalen och såg neonskylten på AXA-kvarnen i Agnesberg. Den syntes på långt håll och det var som om jag sprang och sprang men aldrig kom dit. I trakten av Lödöse stod en cykel vid ett mjölkbord. Den tänkte jag låna och cykla hem på sista biten, men den var trasig i drevet. Tramporna gick bara runt utan att bakhjulet följde med, så jag ställde tillbaka den och fortsatte att springa.

Klockan sex kom jag hem, precis när morsan var på väg uppför trappan för att väcka mig. Hon visste inte att jag varit ute hela natten. När jag ätit frukost åkte jag med en jobbarkompis in till Grundbergs Mekaniska, där jag arbetade som plåtslagare. Vi for ner till Göteborg direkt efter jobbet och bogserade min trasiga Volvo till Bil och Trucks verkstad. Vid åttatiden på kvällen kom jag hem igen och sjuettsingen vad jag sov gott sen."

Att springa sju mil i ett svep blev senare ingen anmärkningsvärd prestation för Kurt Johansson, men detta var hans första löptur någonsin. Den efterlämnade inga tillfälliga minnen som skoskav och träningsverk. Däremot resulterade den i två effekter av bestående karaktär:

- Efter att ha sprungit hem från Göteborg tänkte jag att jag har nog lätt för löpning så jag kanske borde börja med den sporten, och det gjorde jag ju också något år senare. Och så slutade jag att använda slips. Jag har nog inte haft någon på mig sedan jag stoppade den i kavajfickan när jag började springa hemåt.

Kättarn var motocrossförare mellan 1952 och 62 och det var inom den sporten han kom i kontakt med Alf Svennungson, en man som inte bara åkte motorcykel utan även skidor och då speciellt Vasaloppet. Svennungsons berättelser om det stora kraftprovet mellan Sälen och Mora lockade Kättarn att anmäla sig till sitt första Vasalopp 1963.

- Jag hade bara åkt motocross innan och visste inte hur man skulle träna för ett Vasalopp. "Kör långt," sa Svennungson och jag tänkte att då får jag väl åka lika långt på träning som jag skall åka på tävling. Jag stoppade ett äpple i fickan och spände på mig skidorna hemma på Kätten och åkte tvärs över sjön till OK Flundrehofs milbana. För varje varv högg jag ett märke i snön med staven och när jag kört åtta mil tyckte jag att jag tränat klart för i dag. Sista milen tog en och en halv timma. Allt jag hade ätit på hela dagen var ett fruset äpple, det där som jag stoppade i fickan, så jag hade sån

näringsbrist att jag knappt kunde röra mej. Mina föräldrar undrade vart jag hade tagit vägen så dom ringde till en granne. "Han går precis förbi här utanför nu", sa hon. Då hade jag 400 meter hem och de tog 20 minuter. Det var egentligen ett helt vansinnigt sätt att träna, men jag visste inte vad idrott var.

Det var inte bara idrott Kurt Johansson var okunnig om på den tiden. Livet hemma på Kätten var strävsamt; hela jordbruket sköttes med mänsklig muskelkraft och två ardennerhästar. Att vara trött var ett okänt begrepp.

- Vi använde aldrig det ordet hemma. Man arbetade tills allt var klart oavsett hur man kände sig.

Och slet tills han blev klar var just vad han gjorde i sitt första Vasalopp:

- Det var kallt i starten men fram på dagen blev det tö. Jag hade en tub EX-ELIT Tjärklister i fickan och när jag stannade för att valla om la jag på en halv tub på varje skida. Jag kunde inte valla på den tiden och det blev bom stopp. Men det stod en brandbil vid en kontroll och jag gick dit och lånade en yxa och skrapade bort klistret så det gick stora flisor ur skidorna. Till slut kom jag i mål på 9:31.42 och tänkte att jag aldrig mer skulle åka ett Vasalopp.

Det hade varit helt olikt Kättarn att låta sig knäckas av lite strapatser och det blev mycket riktigt fler Vasalopp, närmare bestämt 27 stycken. Bästa tiden noterade han 1983 då han åkte in på 5:07.17.

Efter sjumilalöppningen i lågskor och kavaj kom Kättarn, som tidigare nämnts, till slutsatsen att han hade lätt för att springa, och efter en kort sejour som tävlingscyklist blev han maratonlöpare och orienterare. Han var inte särskilt tempostark, men extremt uthållig och gjorde maran på 2.42 som bäst.

Det var emellertid som träningskompis Kurt "Kättarn" Johansson nådde eliten enligt min måttstock. Han saknade totalt respekt för distanser. Ibland drog vi ut på rejäla långturer. Utrustade med topografiska kartor och vätskebalten löpte vi på stigar eller rakt genom skogen långt bortom våra vanliga träningsmarker.

Gränsen mellan träning och äventyr var diffus för oss båda. Ett bra träningspass skulle helst vara ett litet äventyr. En gång ringde Kättarn mig och frågade om jag ville hänga med honom och skidåkaren Kenneth Jonsson på en tur från Halden i Norge och hem till Trollhättan. Naturligtvis ville jag det. Det var 15 mil till fots, så vi fick övernatta i skogen två gånger innan vi kom hem.

I maj 1981 fick Kurt och en annan träningskompis, Kent Johansson, för sig att de skulle åka runt Vänern på rullekidor. De stämde möte på en cykelbana i Trollhättan och drog iväg österut. Några följebilar hade de inte, utan all utrustning bar de med sig i var sin midjeväska. När de kom till något lämpligt motell tog de in där över natten och fortsatte nästa morgon efter att ha ätit var sin jättelik frukost. Detta var på den tiden då rullskidor hade små hårda hjul, och inte erbjöd samma åkkomfort som dagens träningsredskap, så det gick åt mängder med bränsle till allt stakande. Efter fyra dagar rullade Kurt och Kent in i Trollhättan igen och den 42 mil vida cirkeln var sluten.

Kurt Johansson hade turen (eller skickligheten?) att få en fru, Barbro, som accepterade hans tidskonsumerande idrottsintresse med allt vad det innebar av resor, tävling och träning. Tyvärr kunde sällan Barbro följa med sin man eftersom hon hade MS, men hon lät

honom ändå fortsätta att vara den Kättarn han var när de träffades.

Även Kurt blev med tiden av med sin järnhälsa. Han hade en förträngning i en artär i närheten av högra njuren och den defekten drev upp blodtrycket långt över de hälsosamma millimetrarna kvicksilver man bör ha. Ett symptom var att han lätt blödde näsblod när han ansträngde sig och man kunde ibland se vilka skidspår han hade åkt eftersom där låg blodstänk i snön.

Kättarn hade ett kvalificerat arbete som plåtslagare på Volvo Flygmotors rymdavdelning och gjorde brännkammare till den stora europeiska Ariane-raketen. På sin fritid trivdes han bäst med "idrott utan slips", ett slags uthållighetskrävande "grovarbete" ute i naturen. Långa turmarscher kom att utöva en lockelse. De norska 10-mila marscherna var Kättarns speciella favoriter och han kunde gå hur länge som helst i ett tempo av åtta kilometer i timman. De som går turmarscher har en bok där arrangörerna stämplar in distansen och Kurt fick ihop över 500 mil i sin.

Sjunde maj i fjol gick Kättarn och jag den 37 kilometer långa Linne Marschen från Alingsås till Hestrastugan utanför Borås. När vi åkt hem i Kurts bil och han släppte av mig där jag bodde, tog jag upp plånboken och ville betala för resan, men han ville inga pengar ha. "Då kör jag nästa gång", sa jag till avsked.

Men det blev ingen nästa. Onsdagen den 24 maj samlades kompisarna i Löparkklubben TV88 till ett gemensamt träningspass. När de stod och stretchade innan de skulle börja springa föll Kurt ihop och dog, bara 52 år gammal. Det höga blodtrycket hade slutligen satt sådana spår att det vältränade hjärtat drabbades av en total infarkt.

Nyheten att Kättarn dött fick jag när jag kom hem till Sverige efter att ha sprungit loppet mellan Sydney och Melbourne. Den kom inte som en överraskning. Jag blev inte ens särskilt ledsen. Mig veterligen var han bara rädd för en enda sak, att bli liggande på långvården. Det slapp han. Nu dog han med träningskläder på istället, fortfarande i sin krafts dagar. Jag tror det var just så han ville stupa.

Under de 20 år jag kände Kurt "Kättarn" Johansson satta han onekligen en viss prägel på mitt liv, genom att vara den han var. När svenskarna via språket fått i sig ett "datavirus" som begränsade deras aktionsradie, ordet lagom, var han extrem och ohämmad istället, åtminstone vad gällde idrott. Det var bara för mig att hänga på. Och att i en tid då hela den svenska nationalekonomin lider av den höga korttidsfrånvaron inom näringslivet få höra en man berätta hur han sprang sju mil i kavaj och lågskor en natt, bara för att han skulle hinna till jobbet nästa morgon, ger något att tänka på de måndagsmornar när väckarklockan ringer och man hellre vill sova en timma till än att åka till arbetet. Numera har jag ett foto på Kurt, taget när han springer 100 kilometersloppet i Vänersborg 1988, som bokmärke. Detta för att jag skall hitta tillbaka till rätt sida igen, men också för att jag skall påminnas om de ideal han stod för.

Om det finns en Himmel så kommer säkert Kättarn dit. Där får han skidor och löparskor av Sankte Per, som visar honom var de eviga skidspåren och stigarna som aldrig tar slut finns. Sedan åker, springer och vandrar han omkring där tills hans fru Barbro och vi andra kommer dit. Och då du Kättarn, då skall vi ta ett rejält långpass ihop igen.

LEDERÅDAR TILL TV-KRYSSSET:

1. Även sådana bananer slinker ner i Pelle Wångdahls strupe 2. Kranar 3. Löp! 4. Palm 5. Får man kanske för framskjuten placering 6. Kex 7. Käx 8. Tiomila i Vänersborg är en sådan 9. På många badrumsväggar 10. Är Mattias Frisk när han inte är sjuk 11. Ton 12. Litet etui att ha sy-attiraljer uti 13. Svårstavad Jan 14. Placering 15. Löpning är en mycket gammal idrottsgren med stolta 16. Flicka för själen 17. I denna danska by hade TV88 träningsläger 1989 18. Sådan är definitivt inte Rune Larsson (Rune hatar detta ord) 19. Wångdahls lägenhet 20. Mums för vegetarianer 21. Denna dag ordnar TV88 stafett mellan Spikön och Skräcklan 22. Nolla 23. Kan det i tand 24. F.d. förbundskapten i handboll 25. Herrar 26. Spofull 27. 1988 28. Gör inte bara konstnärer 29. Vrång, otjänstvillig 30. Dåligt betyg förr i världen 31. Bra betyg förr i världen 32. Elton och Lennon 33. Icke normal, onaturlig, missbildad 34. En av nornorna 35. Inte roligt att fastna med handen i 36. Först 37. Bära falskt vittnesbörd 38. Harry Martinssons författande fru 39. Är det i Rune Larsson och även i en kortlek 40. Kan hästen på ängen 41. Okänd person 42. Romerskt sex (siffran, alltså) 43. Norra Europas vackraste idrottsarena (enligt lokal sportjournalist) tillika en av kolybbens sista utposter i Sverige 44. Fågel 45. Höger 46. Fågel 47. Begås av förstagångslöpare i t.ex. Stockholm Marathon (pluralform) 48. Är inte stel långdistanslöpare 49. Lider Rune troligtvis brist på efter att ha sprungit över 100 mil i Australien 50. Mången i TV88 51. Sedlig 52. Idrottsplats 53. Femman 54. Rymdmått 55. Kanske på bordet i vardagsrummet 56. Klockan 57. Får man dra sitt till stacken 58. Norge

Skicka lösningen senast den 20 april till:

Röster i TV88
c/o Lars Hasselqvist
Österlånggatan 32
461 30 TROLLHÄTTAN

Märk kuvertet "TV-kryssset". Den först öppnade rätta lösningen belönas med en inbunden roman (värde ca 130-180kr).

REDAKTÖR'N HAR ORDET

Om du, käre läsare, har tävlat eller har något roligt att berätta, är jag tacksam om du hör av dig till mig. Utan din medverkan blir det ingen intressant och informativ tidning. Tveka inte, ring red: Lars (139 19)

KASSÖREN HAR ORDET

Dags att betala medlemsavgiften för 1990. 50kr för enskild medlem och 100kr för familj. V.g. ange vilka som ingår i familjen. Glöm ej att meddela ny adress. Det underlättar för min sambo som sköter allt rutinmässigt skrivarbete. - Dan tel:295 09

TÄVLINGAR

Några intressanta tävlingar den närmaste tiden:

Sön 8 apr TIF-terrängen, Thn
upplysn: Harry Lindell tel: 0520-102 07

Mån 16 apr DM Terräng Tibro AIK 12km start kl 11
anm: 20kr senast 9/4 pg. 29 71 79-4

Fre 20 apr Torpaloppet, VBG 10km start kl 19
anm: 75kr senast 10/4 pg. 33 55 40-1

Mån 30 apr VALBORGSSTAFETTEN uppl: Pelle (373 54)

Tor 3 maj Stadslöpningen, Thn uppl: Pelle

Ons 9 maj Gatustafett, Uddevalla uppl: Pelle

TRÄNINGSLÄGER

17 personer har anmält sig till Träningslägret i Silkeborg, Danmark den 5-8 april. För summan 750-800kr får deltagarna bl.a. lakan, frukost, middag och övernattnig på Vandrarhem. Samling vid vattentornet, Thn för avresa senast kl 17 på torsdag. För närmare information ring Sören Jonsson tel:0521-631 27.

Ett stort TACK till GULLVINGEN, Granngården för all hjälp i samband med årsfesten.

- Festkommittén